

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 743-ҳадис

* طُوبَى شَجْرَةٌ فِي الْجَنَّةِ، عَرَسَهُ اللَّهُ بِيَدِهِ وَتَفَحَّ فِيهَا مِنْ رُوحِهِ، وَإِنَّ أَعْصَانَهَا لَتُرَى مِنْ وَرَاءِ أَسْوَارِ
الْجَنَّةِ، تُنْبِتُ الْحُلِيَّ، وَالتَّمَارَ مُتَهَدِّلَةً عَلَى أَفْوَاهِهَا.

(رواه مردويه عن ابن عباس)

Тубо жаннатдаги дарахтдир. Аллоҳ уни Ўзи экиб, ўз руҳидан пуркагандир. Унинг шохлари жаннат деворлари ортидан кўринади. Ундан қимматбаҳо зийнатлар ўсиб чиқади. Мевалар эса уларнинг (жаннат аҳлининг) оғизларигача осилиб туради.

Ибн Аббос (розияллоҳу анҳумо)дан. Ибн Мардавайҳ ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

